

ภาคินพนธ์ : การขายบริการทางเพศของเด็กเร่ร่อน : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กในสถานแรกรับเด็ก
และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

โดย : นายวุฒิภากรณ์ จันทรทัต

ชื่อปริญญา : พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนสังคม)

ปีการศึกษา : 2546

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของเด็กเร่ร่อนเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศ ในหน่วยงานที่สังกัดสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าหญิงและเด็ก 2) เพื่อศึกษาลักษณะของการขายบริการทางเพศของเด็กเร่ร่อน 3) เพื่อศึกษาสาเหตุของการขายบริการทางเพศของเด็กเร่ร่อน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เด็กเร่ร่อนที่อยู่ในความดูแลของสถานแรกรับเด็ก และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ที่สังกัดสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าหญิงและเด็ก กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ รวม 4 แห่ง คือ สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร จังหวัดปทุมธานี สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กภาคตะวันออก จังหวัดระยอง และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น รวมจำนวน 120 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ จำนวนหรือความถี่ ค่าร้อยละ ในการศึกษาข้อมูลของเด็กเร่ร่อนที่ศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า

เด็กเร่ร่อนส่วนมากร้อยละ 69.2 เป็นเพศชาย ร้อยละ 58.3 มีอายุอยู่ระหว่าง 13-14 ปี ร้อยละ 85.0 ศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 29.2 - 30.0 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก เฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคกลาง/ภาคตะวันออก ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 39.2 มีระยะเวลาในการเป็นเด็กเร่ร่อน 1 ปี ขึ้นไป โดยเริ่มออกเร่ร่อนในช่วงอายุ 11-14 ปี มากที่สุด ร้อยละ 71.7 การศึกษาของบิดาและมารดาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 54.2 มีพี่น้อง 3-4 คน และ ร้อยละ 72.0 เด็กเร่ร่อนไม่เคยมีพี่น้องที่เคยเร่ร่อน อาชีพบิดาและมารดาของเด็กเร่ร่อนประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 46.7 และร้อยละ 43.3 ตามลำดับ รองลงมาประกอบอาชีพทำนา/ทำสวน/ทำไร่ ร้อยละ 25.8 และร้อยละ 30.8 รายได้ของบิดา พบว่า ร้อยละ 29.2 มีรายได้ระหว่าง 2,001 - 3,000 บาทต่อเดือน รายได้ของมารดา พบว่า ร้อยละ 28.3 มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท

ต่อเดือน รายได้ของผู้ปกครอง พบว่า ร้อยละ 24.2 มีรายได้ระหว่าง 2,001 – 3,000 บาทต่อเดือน สำหรับรายได้ที่เด็กได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า ร้อยละ 46.7 ได้รับรายได้จากบิดามารดาหรือผู้ปกครองในระดับน้อยมาก

เด็กเร่ร่อน จำนวน 120 คน พบว่า จำนวน 45 คน ขายบริการทางเพศ จำนวน 38 คน ทำงานรับจ้างทั่วไป จำนวน 31 คน ไม่มีอาชีพแน่นอน และจำนวน 6 คน รับจ้างอยู่ในสถานบริการ/สถานเริงรมย์

เด็กเร่ร่อนที่ขายบริการทางเพศ จำนวน 45 คน พบว่าส่วนมาก ร้อยละ 95.6 ขายบริการทางเพศโดยสมัครใจ โดยให้เหตุผล ดังนี้ เพื่อนชักชวน 38 ราย รายได้ดี 34 ราย อยากได้สิ่งของเครื่องใช้มีราคา 27 ราย และเพียงร้อยละ 4.4 ขายบริการทางเพศโดยไม่สมัครใจ โดยให้เหตุผลดังนี้ ถูกหลอกลวง และถูกบังคับ/ข่มขืน จำนวนอย่างละ 1 ราย โดยพบว่า บิดามารดาของเด็กเร่ร่อน ร้อยละ 52.5 ไม่ทราบว่าเด็กขายบริการทางเพศ

รายได้จากการขายบริการทางเพศ พบว่า ร้อยละ 14.2 ได้รับรายได้จากการขายบริการทางเพศครั้งแรก ระหว่าง 501 – 1,000 บาท ร้อยละ 13.3 ได้รับระหว่าง 1,001 – 1,500 บาท และรายได้จากการขายบริการทางเพศปัจจุบัน ร้อยละ 31.7 ครั้งละมากกว่า 600 บาท

การขายบริการทางเพศต่อผู้ให้บริการ พบว่า ร้อยละ 25.8 ขายบริการทางเพศแก่ชาวต่างประเทศ ร้อยละ 13.3 ขายบริการทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทย และเพียงร้อยละ 12.5 ขายบริการทางเพศเฉพาะชาวไทย โดยเสนอขายบริการทางเพศบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว ร้อยละ 24.2 และสถานบริการต่างๆ ร้อยละ 14.1

การป้องกันโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า ร้อยละ 20.0 ป้องกันโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์เป็นบางครั้ง ร้อยละ 15.8 ตามใจผู้ให้บริการ ร้อยละ 0.8 ไม่มีการป้องกัน มีเพียงร้อยละ 15.0 ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะ

1. รัฐควรมีนโยบายให้ความสำคัญแก่สถาบันครอบครัวและการศึกษาแก่เด็กเร่ร่อน
2. รัฐควรมีนโยบายสนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรที่ทำงานทางด้านการปกป้องเด็กอย่างเพียงพอ
3. รัฐควรปลูกฝังค่านิยม แนวคิด และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแก่สังคม

4. หน่วยงานภาครัฐ องค์กรเยาวชน และภาคธุรกิจ ควรมีการวางแผนร่วมกันด้านการฝึกอาชีพให้กับเด็กเร่ร่อน และมีการยกตัวอย่างกรณีที่ประสบความสำเร็จ
5. จัดให้มีครูอาสา เพื่อเฝ้าระวัง ติดตามเด็กที่ตกอยู่ในภาวะเสี่ยง
6. ควรส่งเสริมให้ทุกฝ่ายตระหนักถึงการแก้ปัญหาเด็กเร่ร่อน โดยตรวจสอบสถานประกอบธุรกิจที่เชื่อมโยงกับบริการทางเพศ ตลอดจนปัญหาสังคม วัฒนธรรม ค่านิยมความพึงพอใจ และลัทธิบริโภคนิยม
7. ควรให้มีการติดตามประเมินผล และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของปัญหา สาเหตุ และแนวทางในการแก้ไขเป็นระยะ ๆ
8. ปรับปรุงกฎหมายและกลไกของรัฐให้มีประสิทธิภาพ ทั้งด้านการป้องกัน และปราบปรามควบคู่ไปกับมาตรการด้านการศึกษาและ และการเตรียม
9. สนับสนุนให้สื่อมวลชนทุกประเภท ไม่เสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับธุรกิจทางเพศ เชิงการชักจูงให้เกิดค่านิยมที่ผิด

Title of Research Paper : Sex Selling of Homeless Children : A Case of Children in Reception Home and child welfare Protection Office, Department of Social Development and welfare.

Author : Mr. Wuthipakorn Chantab

Degree : Master of Arts (Social Development)

Year : 2003

Objectives of the study were; 1) to study basic data of homeless children in office of protection children and women 2) to study condition of sex selling of homeless children 3) to study the cause of sex selling of homeless children

Population of the study were 120 homeless children in 4 reception home and children protection home in Bureau of Anti - trafficking in women and child, Department of Social Development and Welfare. Those were; Pak Kred Reception Home for boys, Nonthaburi Province, Ban Thanyaporn Reception Home for Girls, Pathumthani Province, Eastern Child Protection Home, Rayong Province and North Eastern Child Protection Home, Khon Kean Province. Questionnaires were used to collect data. Descriptive statistics included frequency and percentage were used in data analysis.

Results of the study :

Homeless children more than 69.2% were male, 58.3% aged 13-14 years old, 85.0% study in primary school, 29.2-30.0 were from North Eastern, North-Central/Eastern in Children 39.2% were homeless at least one year. Most of them begin their homeless at the age of 11-14 years old at 71.7%. Education of their parent was primary school at 54.2%. They had 3-4 brothers/sisters 72.0% of them did not have brothers/sisters who were homeless before. Occupation of father and mother of homeless children was employee 46.7% and 43.3% respectively, farmer/agriculturist 25.8% and 30.8%. Income of their father was between 2,001-3,000 Bath/month. Income of their mother was lower than 2,000 Bath/month. Their about 24.2% had income between 2,001-3,000 Bath/month. 46.7% of children received income from their parent.

Among 120 homeless children, it found that 45 children had sex selling, 38 children lived on general wages, 31 children did not have any earning and 6 children worked at entertainment services.

It had found that among 45 homeless children that provide sex selling, 95.6% of them were volunteer on sex selling on the reason of persuasion of friends 38 persons, good income 34 persons, wanted to have luxury goods 27 persons only 4.4% of homeless children had sex selling with voluntary on the reason of being lure and forced/raped/person each. Parent of homeless children 52.5% did not know sex selling of their children.

Earning of sex selling was found that 14.2% received from the first sex selling between 501-1,000 Bath and earning of sex selling recently 31.7% more than 600 Bath each time.

Sex selling to the buyers, it found that 25.8% buyers were foreigners 13.3% were both Thai and foreigners only 12.5% was sold to only Thai. Sex selling was made in tourist area 24.2% and in other places 14.1%

Protection of sexual decease had found that 20.0% of sex selling were made occasionally, 15.8% depended on the partners and 0.5% did not have sexual decease protection. Condom were used in every time of sex selling only 15.0%

Suggestion ;

1. government should give more important to family and educate the children.
2. government should provide sufficient budget to the organization that work on children protection.
3. government should support attitude, idea and suitable sexual behavior to society.
4. government agency, youth organization and private sector should have cooperate plan on the job training for children and have model of success people.
5. voluntary teachers should be supported to monitor and follow the children in risk group.
6. support all partner to aware homeless children problems by check up the business services related to sex selling and problems of social-culture, attitude of luxury and consumerism
7. monitoring and evaluating of the problems, causes and guidance should be encourage
8. improving law and government agency to be effective in prevention and suppression as well as education.
9. support mass media not publishing information of sex business that would to mislead people.